

Sortirà el 10 i 25 de cada mes

Redacció i Administració:
Passeig del Triomf, 51, 1.er 1.ra

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realitza la Unió, tenen el dret i el deure de cooperar-hi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevolga que sia llur pensar i sentir en matèries religioses, polítiques i socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSEMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA)

EDITORIAL

Els són ells i nosaltres som nosaltres

Si no existissin les pàgines de la història universal destriadores de les diferents races o nacionalitats pobladores de la Península Ibèrica; si no existissin les particularitats geogràfiques definidores de diferents caràcters; si no existissin les pregones diferenciacions llingüístiques, manifestació extensa i vivent de l'ànima de cada raça ibèrica que marquen el correr de les centúries d'una faisó perennal les modalitats peculiars dels diferents pobles ibèrics, el més lleu i superficial esdeveniment contemporani posaria de relleu amb prou força i prou intensitat les diferències racials entre el que Castella ha convertit en Espanya, i Catalunya la pàtria comú i única de tots els catalans.

Murem l'oida a les veus dels segles passats, cloem els ulls als accidents geogràfics, tanquem les boques emmudint les diverses fonètiques i reclosos en el present immediat; aïllats del passat i de l'esdevenidor esguardem serenament ençà i enllà de l'Ebre.

Un senzill i natural acord prè per una Unió de propietaris destria immediatament les dues races antagoniques. L'espanyol, enllà de l'Ebre comenta ironicament l'ús del català, de la nostra parla racial en una de les nostres societats. Cegats d'orgull, ineptes seculars, no comprenen l'acord ni l'estudien. Broden al voltant d'ell unes nicieses més, palesen una ingorància supina, confonen noms i dades infantivolament i s'aconsolen convertint l'acord en una senzilla faisó de matar l'estona de rics desvagats. La Catalana ençà de l'Ebre celebra l'acord que marca un pas més vers el recobriment de la nostra personalitat perduda i es prepara a nous acords, a noves manifestacions, a nous fets que aniran estructurant ordenadament la nostra futura llibertat reconquerida.

Els per a convence'ns de la germanor oferta continuaran burlant-se de la nostra llengua ponderant enfàticament les excel·lències de la llur i àdhuc quan voldran acontentar-nos, de l'alt sitial del Govern del poble ens atorgaran la mercè de l'ús casolà de la bella parla nostrada, mostrant-nos la llur, senyora i majora de tota la vida de relació filla de les civilitzacions de les gèneres passades. Paraules pariones del gest reial oferint a una església del territori marroquí una estàtua de St. Jaume com a prova de germanor als rifenys, quan conta la llegenda que St. Jaume és el sant exterminador dels serraïns.

El fet de l'ús de la nostra llengua que és un dret consubstancial de tot poble que no s'oposa al lliure ús de la parla llur a la que tenen ells el mateix dret que nosaltres a la nostra, és considerat de pòls diametralment oposats per ells i per nosaltres. En els problemes quotidians la nostra fonamental disparitat de criteri és palesadora continuament; Catalunya bona o dolenta té una faisó de pensar, plantejar i resoldre els problemes que a ella l'afecten directament o indirecte que mai coincideix, que sempre és antagonica amb la manera de pensar, plantejar i resoldre els problemes que té Espanya.

Deixem als historiadors, als tradicionalistes, que palesin cada dia més amb les recerques llurs l'existència destriada de la raça espanyola (castellana) i de la catalana, no parlant de la portuguesa, de la basca, de la gallega i de la somorta aragonesa. Deixem als utopistes l'esforç inútil de volguer fondre substancialitats antagoniques. Nosaltres, homes de realitats amb els fets de cada dia, afirmem no sols la diferenciació sino la incompatibilitat fonamental de les dues races per a tota obra conjunta. Que visqui quiscuna la seva pròpia vida lliure pel bé de l'humanitat i la justícia eterna! La realitat s'imposa. Ells són ells i nosaltres som nosaltres.

Joventut Nacionalista Icària

Aquesta Joventut està treballant activament per tal de cooperar a les tasques de propaganda que empenrà properament la Federació Nacionalista de la Costa de Llevant. Ha acordat destinar una subvenció de 10 pessetes mensuals «Per Catalunya» i 5 pessetes mensuals als «Amics del Llibre Català».

Entenent que l'obra de la Joventut ha

d'ésser nacionalista i lliberal sense esperit de capelleta, ha llençat l'iniciativa i cooperat a la fundació dels «Amics del Llibre Català», fent-ne una Agrupació independent deslligada de tota idea política. La Joventut no vol laborar pel seu propi engrandiment; prefereix emprar el seu esforç en intensificar l'acció nacionalista dins el Poble Nou.

Quan sigui l'hora

A través de les campanyes nacionalistes portades a cap en aquesta darrera etapa, s'hi destila un esperit personalista que destria i escampa energies que podrien molt be aplegar-se donant lloc a una formosa tasca de conjunt.

Hi ha qui, en les seves propagandes, condiciona el propi concurs avant posant a tota altra cosa, la prèvia acceptació de la seva manera de sentir en qüestions i matèries, que no tenen relació directa amb el plet de Catalunya.

No sé si tenen raons prou fortes que els obliguin a fer-ho; entenc, però, que aquestes no poden assentar-se damunt d'una base sòlida; més encara: jo crec que darrera tot condicionament s'hi entreveu una desconeixença absoluta del propi problema, si mes no un interès ben íntim envers aquest.

La manera de sentir en la qüestió social i la diversitat de criteri en matèria religiosa; heus-aquí el cavall de batalla!

Es que, pot ésser, no és tant català aquell que viu encara arrapat a la gropa dels vells regismes decadents, aquell que s'enmotlla a la realitat del moment, aquell que posa l'esperança en el demà, com aquell que s'abraça a les doctrines més avançades?

No ho és tant, també, aquell que porta arrelats dintre del cor sentiments religiosos, com qui nega creença a tota cosa divina?

Si tots som catalans, perquè negar-nos mutuament el concurs en tot ço que essencialment coincidim?...

Hi ha també qui afirmava, referint-se a altres grups, que quan es pronunciessin

definint el seu criteri en matèria religiosa, aniríem amb ells o contra d'ells.

Perquè contra d'ells, si els seus sentiments fossin diferents en aquest cas?

Pot ésser que creguin,—no ells, els que així pensen,—sino cap altra fracció, que fora possible el resoldre el plet de Catalunya prescindint dels que com ells no pensessin?...

Esta bé, crec que fins i tot és convenient, que cada u de per si posi de manifest el seu criteri en tots els grans problemes i s'ajunti amb els que més compenetrat és trobi espiritualment.

Però, de fer això a declarar la guerra a tot aquell que no accepti les seves doctrines, hi ha una grossa distància.

Parlant amb sinceritat, dec dir que tant s'em donaria que l'Estat Català fos catòlic, com protestant, mentre gaudís d'una plena sobirania.

Tot aquell qui aïmi la llibertat individual així mateix ha de pensar-ho, perquè en bona doctrina democràtica la forma de Govern que implantessim representaria la voluntat de la majoria dels catalans.

Dintre un règim de llibertat hi caben totes les idees.

No és ara, però, el moment de distreure l'atenció, en excés, capficant-se en partir definitivament els camps en aquest sentit: S'ha de guardar per **quan sigui l'hora** en que ho podrem decidir lliurement.

ALFORI

Per apropar l'hora de l'alliberació llegiu sempre periòdics i llibres catalans, mai els escrits en la llengua dels opressors.

Agrupació Excursionista "JÚPITER"

Passeig del Triomf, núm. 50 * Poble Nou

Dia 11 d'Abril a les 10 de la vetlla

Conferència a càrrec del senyor

Eduard Vidal i Riba

TEMA:

L'excursionisme a Catalunya; la seva finalitat i aplicacions